

Hogni Djurhuus
fekk Móðurmáls-
virðislønina
2012

UMAFTUR AFTURUM

Gott hetta og góðan handan

Gott nýggjár! Tað hava vit hoyrt oftari enn tvær ferðir um dagin síðani, ja, nýggjár. Og vit hoyra og siga tað enn. Og tað danska í líka máta.

Nøkur halda,

at tað er ein staðfesting. At árið er longu nú og verður gott alt árið. Enn eitt gott ár. Tað er ein misskiljing. Gott nýggjár er eitt ynski, ein ynskidreymur, um tú vilt.

Eitt ynski um, at nýggja árið verður gott hjá tí, tú sigur gott nýggjár við. Tað verður ikki gott hjá øllum, men sama ger. Eitt lortaár hjá summum.

Men vit ynskja so nógv, góðan dagin, tillukku, væl gagnist, sov væl, góða eydnu, Jesus fylgi tær, gott veður, ynskini eru nógv. Staðfestingarnar koma aftaná.

Um dagurin var góður, um maturin gagnaðist væl, um Jesus var við á ferðini, ella bara endurskin ella trygdarbelti.

Nøkur ynskja ikki bara gott nýggjár, men takka eisini fyri tað farna, fyri tað gamla, hóast tað er ein ella 19 dagar gamalt, og hóast einki er at takka fyri.

Men tað er eisini fólkaligt at siga gott nýggjár við fólk, eisini tey, tú ikki kennir. Bara tey ikki taka tað sum ein sannleika, tí hann er illa dámdur. Men eitt ynski ber altíð til at svølgja.

Eitt hugskot er, at tá ein sig-

ur gott nýggjár, so er tað galdandi fyri alt árið. So slepst til dømis undan at siga góðan dag minst 365 ferðir. Tað kallast rationalisering, sparing, eina ferð fyri allar í eitt heilt ár.

Vit brúka so nógv tómt orð. Tosa bara fyri at tosa. Í einum sangi verður sagt, at "eg átti milliónir, vóru tárinu gull."

Hetta kann lættliga umyrkjast: "eg átti milliardir, vóru orðini gull."

Nøkur orð eru gull. Men verri enn so øll. Ikki milliardir, bara nøkur hundrað túsund í mesta lagi.

Orð verða brúkt sum ifylla. Platon segði longu tá fyri knappliga 2500 árum síðani, at tann vísa (og vísi?) tosar bara, tá hon(hann) hevur okkurt skilagott at siga.

Skulu vit øll tosa líka nógv sum hini gera, var samdøgríð alt ov stutt til fundir. So tað er bara óført, at øll ikki siga so nógv.

Og onkur hugsar í staðin fyri at tosa og tosa og tosa.

Taka vit so skrivningina í sonevndu sosialu miðlunum, sum ikki eru í verkfalli, hóast har er harðliga brúk fyri stuðulspedagogum í hópatali, so er ovboðið.

Nú fáa vit post triggjar ferðir um vikuna.

Men anda róliga. Nú fáa vit boð, bólkadagfóringar og fráboðanir hvørt sekund alt samdøgríð. Og post, teldupost, nógv ferðir hvønn einasta dag, eisini sunnudagar og

allar halgidagar.

Fólk tuga, meðan tey lesa, nøkur gera.

Sagt varð, at tungur er tigandi róður. Onnur siga, at tøgner er gull. Men hatta er gamalt og farið. Tað var tá.

Um tøgner er gull, eru óneyðug orð rustað gamalt jarn fyri eina krónu kilo.

Men tað vil fólk hava. Fólk vil hava discount. Fólk eru noydd til at vilja hava discount.

Øgilig neyð og undantaksstøða, ófriðartíð var. Foreldur noyddust at hava síni egnu børn. Fløktur gerandisdagur. Ein kleppur um beinini.

Men nógvur ommur og abbar vóru at gera verkansrakt arbeiði. Samhugaverkfall gomorgin (staðfesting). Eingin samhugi uttan við egnum limum, sum fáa eitt laaangt vikuskifti. Samhugaverkfall eru altíð fríggjadag ella mánadag.

Eingi samhugi heldur hjá arbeiðsgevarum við verkanninum, einki samhugaverkbann fráboðað har.

Løgið, at kommunurnar ikki hava ráð at geva námsfrøðingum meira løn, tá tær hava ráð til dagsstovnapláss fyri einki. Fyri skattakrónurnar hjá teimum, sum eingi børn eiga.

Gott verkfall, gott verkann, gomorin. Gott hetta og góðan handan, so eru vit heilgarderað.

'Allo 'Allo fyri seinastu ferð

Leygardagin klokkan 16 verður eykasýning av skemtileikurin 'Allo 'Allo í Løkshøll í Runavík. Tað er Losjan Glotti í Gøtu, sum stendur aftan fyri leikin, sum hevur verið fram úr væl vitjaður - og ikki minni umtøktur.

Úr Gøtu verður sagt, at eftir 26 útseldum sýningum í Losjuni við Gøtugjógvi og nú trimum útseldum sýningum í Løkshøll, er nú allar seinasta sýningin sett til sølu.

Tað er eykasýningin í Løkshøll nú leygardagin klokkan 16.

- Fyrsta sýning var hin 29. oktober, og síðan vóru fleiri sýningar vikurnar eftir. Í desember høvdu leikararnir ein steðg, og síðan varð herjað á aftur longu 5. januar. Higartil hava fleiri enn 3000 fólk sæð skemtileikin.

'Allo 'Allo er ein gamal kenningur av heimsins pallum og sjónvarpsskíggjum. Jeremy Lloyd og David Croft skrivaðu leikin í 1992 við stóði í sjónvarpsrøðini, sum gekk á BBC One í 1980-unum.

Nógv munnu minnast neyðars kaféieigaran René Artois, sum í krigsherjaða Fraklandi manrerar millum týska og bretska hervaldið við stolnum og fjaldum málningum og pylsum.

Vápnadur við sjarmu roynir René at gera hervaldinum, mótstøðurørsluni, konuni og elskarindunum til vildar, men hetta er sjálvsagt eingin løtt uppgáva, tá kríggj og kaos setir dagsskránna.

Tað er Súsanna Tórgarð, sum hevur leikstjórnað, og serstaka pallin hava Nicolaj Falck og Klæmint Isaksen bygt og sniðgivið.

